

14.

Foreningen af Kjøbenhavnske Manufaktur-Grossister.

Til Regering og Rigsdag!

Undertegnede Bestyrelse for „Foreningen af Kjøbenhavnske Manufaktur-Grossister“ tillader sig herved, efter Bemyndigelse af en i dette Øjemed indfaldt ekstraordinær Generalforsamling, at henvende sig til den høje Regering og Rigsdag i Anledning af de i den af Finansministeriets Toldkommissionens Mindretals Forslag indeholdte Værditoldsatser.

Som almindelig bekendt drives der her i Landet, særligt fra Kjøbenhavn en betydelig Transithandel med Manufakturvarer, der i store Kvantiteter indføres fra England, Frankrig og Tyskland for atter at udføres hovedsagelig til Sverige, Norge og Finland.

Under de nugældende Vægttoldsystem gives der de handlende en let Udgang til at oplægge Varer paa Frilageret og dersteds at behandle Varerne til Udsørel ved at omstifte Varernes originale Emballager og ved at dele dem i større eller mindre Partier, alt i Overensstemmelse med ihændehavende Ordre til Effektivering, samtidig med at de Varer, der ikke udgaa til Udlandet, til enhver Tid kunne indføres til Kreditoplag eller til Fortoldning efter Vægt uden nogen som helst Værdiangivelse.

Men ganske anderledes bliver hele dette Forhold, naar Varerne skulle fortoldes ad valorem, ved Udsørel fra Frilager, grundet paa de uovervindelige Vanskeligheder ved at bestemme de ompaktede, ommærkede og fordelte Varers Identitet, deres Overensstemmelse med de originale Indkøbsfakturaer,

Som det heraf iurde fremgaa, vil Fortoldningen fra Frilageret ikke blot blive i høj Grad vanskeliggjort naar Værditoldsystemet tænkes indført, men der vil overhovedet næppe kunne blive Tale om noget effektivt Tilsyn, alt vil bero paa den klarerendes Op-gave og Vejledning. Officielle Værdiattester (Konsulatsattester o. L.) kunne jo ej præsteres, saa snart Varerne have været ude af Toldvæsenets Værg, altsaa saa snart de ere blevne oplagte paa Frilageret.

Hvad her er sagt om Varer fra Frilageret gælder selvfølgelig ligeledes om Varer fra Frihavnen, saa at disse tvende, for Transithandelen saa betydningsfulde og fra Statens Side med saa store Øfre indstiftede Institutioner fuldstændig ville miste deres Betydning.

At Kreditoplagsinstitutionen slet ikke vil kunne opretholdes, naar Varerne skulle ind- og udklareres efter Værdi, behøver vel ingen nærmere Udvikling, men skulde vor Kjøbmandsstand udsætte sig for at miste Udgang til Benyttelse af Frilageret og Retten til Kreditoplaget, vil der hermed være rettet et dræbende Slag mod den med store Øfre indarbejdede Transithandel, denne Virksomhed, der ikke blot bidrager i saa høj Grad til at danke Manufakturister kunne optræde som store Indkøbere paa Verdensmarkedet, langt større end vort eget Lands Konsum kunde berettige os til, men som tillige i saa høj Grad bidrager til den Anseelse og Prestige, som den danske Kjøbmandsstand har tilkæmpet sig i Udlandets Øjne.

Man tillader sig ved denne ærbødige Henvendelse at udtale det bestemte Ønske, uanset hvilke Toldsatser der maatte blive fastsatte for Manufakturvarepositionerne, i alt Fald at maatte beholde Vægttoldsystemet og dermed den saa højt stattede Kreditoplagsret, samt Muligheden for Benyttelse af Frilager- og Frihavns-Institutionerne.

Kjøbenhavn, den 11te Marts 1897.

J. Moresco,
Formand.

Holger Petersen,
Næstformand.

G. Ellermann.

Ludv. Hansen.

B. Henriques.

Emil Hjort.

William Salomonsen.

Charles Strøyer.

Alexander Warburg.